

Dosarul nr. 3ra-797/15

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – A. Danilov

Instanța de apel: CA Chișinău – M. Guzun, A. Nogai, A. Doga

ÎNCHEIERE

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul:

Tamara Chișca - Doneva,

Judecători:

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fanion – Companie” în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fanion – Companie” împotriva Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău privind obligarea în adoptarea actului administrativ privind transmiterea în proprietate cu titlu oneros al imobilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Fanion – Companie”, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 octombrie 2014,

C O N S T A T Ă :

La 18 martie 2014 SRL „Fanion – Companie” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău privind obligarea în adoptarea actului administrativ privind transmiterea în proprietate cu titlu oneros al imobilului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că conform deciziei nr. 5.13.1 al Consiliului or. Vatra din 06 iunie 2006, modificată prin decizia nr. 5.8.1 din 28 iulie

2008, nr. 7.7.1 din 27 noiembrie 2008 și nr. 3.21 din 21 august 2012, i-a fost dat în locațiune pe un termen de 20 ani lotul de pământ cu suprafața de 0,6849 ha, situat pe malul drept al lacului Vatra, pentru funcționarea bazei de odihnă.

SRL „Fanion – Companie” a menționat că s-a adresat către Consiliul or. Vatra cu cerere, solicitând privatizarea terenului cu nr. cadastral 0122103.034 cu suprafața de 0,6849 ha, situat pe malul drept al lacului Vatra. Consiliul or. Vatra la ședința din 21 februarie 2014 nu a acceptat privatizarea terenului menționat, din motivul că acesta se află în fișia riverană a apelor lacului Vatra.

Reclamantul consideră refuzul dat neîntemeiat, deoarece din anul 2006 pînă în prezent SRL „Fanion – Companie” a investit în construcția bazei de odihnă de pe malul drept al lacului Vatra mijloacele bănești în mărime aproximativ de 300.000 euro. La moment pentru aducerea proiectului la finisare și pornirea activității pe deplin, este necesar construirea unei pensiuni de odihnă, dar investițiile le poate face dacă terenul va fi privatizat.

SRL „Fanion – Companie” a indicat că în anul 2007 de către Instituția de Ecologie și Geografie a Academiei de Științe a Moldovei s-a efectuat auditul ecologic al societății, privind activitatea acesteia pe terenul cu nr. cadastral 0122103.034 cu suprafața de 0,6849, situat pe malul drept al lacului Vatra. Conform avizului nr. 235 din 10 septembrie 2007 concluzia a fost că, amplasarea bazei de odihnă a întreprinderii în spațiu natural de pe malul drept al lacului Vatra nu va duce la modificarea calității și condițiilor de existență a mediului natural adiacent.

Reclamantul a solicitat anularea refuzului de privatizare a terenului cu suprafața 0,6849 ha, cu nr. cadastral 0122103.034, situat pe malul drept al lacului Vatra, ca ilegal și neîntemeiat; obligarea Consiliului or. Vatra de a adopta act administrativ privind transmiterea în proprietate cu titlu oneros reclamantului, terenul cu suprafața de 0,6849 ha, cu nr. cadastral 10122103.034, situat pe malul drept al lacului Vatra.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 octombrie 2014 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Fanion – Companie”. În motivarea hotărîrii s-a reținut că terenul vizat este de interes și utilitate publică, care conform Hotărîrii Guvernului nr. 737 din 11 iunie 2002 privind Reglementarea funcționării zonelor de recreere aferente bazinelor acvatice, zona de odihnă “Vatra” este inclusă în lista zonelor de recreere aferente bazinelor acvatice de importanță națională. Reieșind din Hotărîrea Guvernului nr. 737 din 11 iunie 2002 și din prevederile legale, terenurile amplasate în zona de recreere aferente bazinelor acvatice, sînt bunuri din domeniul public și nu pot fi înstrăinate (f.d. 88, 93 - 98).

La 13 octombrie 2014 SRL „Fanion – Companie” a înaintat cerere de apel, solicitînd casarea hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 octombrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii (f.d. 91, 108 - 113).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 s-a respins apelul declarat de SRL „Fanion – Companie”. S-a menținut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 octombrie 2014 (f.d. 126 - 134).

La 17 aprilie 2015 SRL „Fanion – Companie” a înaintat cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 octombrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d. 138 - 144).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat netemeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond pe motivul interpretării în mod eronat a legii, cu încălcarea esențială a normelor de drept material.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 10 februarie 2015 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 12 februarie 2015 (f.d. 135), fiind recepționată la 26 februarie 2015. Recurentul a depus recurs la 17 aprilie 2015 prin intermediul oficiului poștal, fiind depus în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Fanion – Companie” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul în recursul său a invocat netemeinicia deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond pe motivul interpretării în mod eronat a legii, cu încălcarea esențială a normelor de drept material.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau

în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SRL „Fanion – Companie” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fanion – Companie” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Fanion – Companie” împotriva Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău privind anularea refuzului și obligarea în adoptarea actului administrativ privind transmiterea în proprietate cu titlu oneros al imobilului.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte,
judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas